

ogsaa vill være rigtigst at tilstaae Domstolene Indflydelse paa Udnaevnelser af de Maend, som i saadanne Tilfælde skulde afgjøre, hvilket Omfang Statskassen er bleven erstatningspligtig ved det der maatte være foretaget. Den næst troest Udvalgets Fleertal heller ikke at det er ganske rigtigst, naar det fra Ministerens Side er gjort gjældende, at Regjeringen er en Stilling, som maatte tillade den at være fuldkommen upartist i et saadant Tilfælde. Forsaavidt har den ærede Minister jo fuldkommen Ret, naar han har gjort gjældende, at Regjeringen ikke kan siges at staae i samme Forhold som den Private. Den Private vil altid bestrebe sig for, naar han udnaevner en Maand til at have Sæde og Stemme i en Commission, ba at skaffe sig en Maand, som saa eenfaldig som muligt vil varetagé hans Interesser. Dette vil jo vistnok ikke stude Sted med Regjeringen, som maatte betragte Sagen fra et mere ophøiet og fordomsfrigt Standpunkt, og i den Mulighed er ikke udelukket, at den Maand, der fra Regjeringens Side indnaevnes, vil være istand til at røgte sit Hverv med fuldstændig Upartisthed; men medens denne Mulighed ikke er udelukket, tror Udvalgets Fleertal paa den anden Side at kunne fastholde, at der ikke findes Sikkerhed for, at Regjeringen vil være istand til altid at vælge en saadan upartist Maand. Der foreligger forskjellige Tilfælde, som kunne gjøre det vanskeligt for den af Krigsministeren udnaevnte Maand, der selvfølgelig altid vil være en Officer, med fuldstændig Fordomsfrihed at lede et saadant Commissions Forhandlinger. For det Første er der den Umstændighed, at det sigges udenfor denne Mands daglige Domb, saaledes at disse forskjellige Interesser imellem, hvorfor det ser ham vil være mere vanskeligt, end naar Formanden er en Maand, der er udsæet af Domstolene. Den næst troest jeg er der i enhver Hæft, der er, som den skal være, en vis Samfundsraad, som den ærede Krigsminister med fuldkommen Ret søger at fremme, og dette har han fremhævet under Forhandlingerne i denne Sæd, idet han har udtalt, at det vil være ønskelig at stille Officeren under saadanne pecuniære Forhold, at den kammerrallige Maand kunde fremmes. Med al Ag-

telse for denne Maand i Hæren, og hvormeget man end maa ønske, at den maa udvikle sig mellem Hærens Befalingsmænd, maa det paa den anden Side ikke oversees, at netop naar den i ønskelig Grad er tilstede, er det muligt, den indviker saaledes paa den Befalingsmand, der efter Krigsministerens Forslag skulde have Forsæde i Commissionen, at det vilde være ham vanskeligt med fuldkommen Fordomsfrihed at røgte sit Hverv. Man behøver blot at tænke sig det Tilfælde, at den Skade, der er Tale om, er gjort af en Befalingsmand ved Malconduite, saaledes at Staten, naar den skal udrede Erstatningen, atter vil holde sig til den paagjældende Befalingsmand, som ved at tilfidesætte det Genlyn, han skyldte de Private, har afstedkommet stor Skade. Her forekommer det mig, at der er et Tilfælde, hvor det vilde være naturligt, at den Befalingsmand, der var Formand i Erstatningscommissionen vilde søge at nedsette Erstatningen, for at Skaden ikke skulde gaae for haardt ud over hans Kammerat. Jeg gjør ikke disse Bemærkninger, for i mindste Maade at nedsette de Befalingsmænd, der faae et saadant Hverv, og meget mindre for at sige, at der overhovedet er kommet Klager af denne Natur, men blot for at antyde, at det ikke kan nægtes, at saadanne Genlyn kunne gjøre sig gjældende. Men selv om man siger, at det er meget lidet sandsynligt, at saadanne Genlyn ville gjøre sig gjældende, og at det er en ugrundet Frygt, saa at der er stor og overveieende Sandsynlighed for, at en Befalingsmand af Hæren, naar han udnaevnes til at have Forsæde i Commissionen, vil kunne røgte sit Hverv med Upartisthed, vilde dog Sagen ikke dermed være klar, thi Opgaven for Thinget maa være at finde den Sammenfætning af Commissionen, som afgiver Garanti for den størst mulige Upartisthed, og Spørgsmaalet stiller sig altsaa saaledes, naar kan det ventes, at den største Upartisthed findes, enten naar Valget af Commissionens Formand lægges i Krigsbestyrelsens Haand, eller naar det lægges i Overrettens Haand. Naar Spørgsmaalet stilles saaledes, og saaledes maa det formeentlig stilles, saa tror jeg, at man maa sige, at med al Agtelse for den ærede Krigsminister, med al Agtelse for den